

Всички се замислиха.

... Разбрахте ли? — прошепна първиятъ, като пробуденъ отъ сънъ. Кой каквото поднесе въ даръ — ще получи заслуженото. Който подарява злато — получава способностъ да разбере кое защо става. За ливана дарованието е да чувашъ чуждата мисль, а за смирната се става ясновидецъ.

Настана мълчание.

Всѣки бѣ погълнатъ отъ своя дѣлъ въ бжднини.

Замислени — мждрецитѣ не усѣтиха, кога сж стигнали тамъ, дето се срещнаха за първи пжтъ.

Пжтищата имъ се раздѣляха. Тѣ си стиснаха ржце, за да поеме всѣки за тамъ, отъ дето бѣ дошълъ, ала ясновидецътъ ги спрѣ:

— Защо сте тъй тжжни?

Мждрецътъ съ орловия носъ продума: защо хората сж тъй лоши?.. Да разпнатъ Богочеловѣка!

— Ако не бѣхме такива, Богъ Отецъ нѣмаше да прати Синъ на земята, — допълни мисълъта си ясновидецътъ. Исусъ ще ни покаже, че изворътъ на всѣки бунтъ е неправдата. Че докаю хората не се обикнатъ като братя, миръ на земята нѣма да настане. Че всѣки трѣбва да разбере великата истина: не прави другиму това, което не искашъ тебъ да правятъ; че нито богатството, нито славата сж трайни, ако не оставишъ добъръ примѣръ. Само доброто е вѣчно...

Мждрецътъ съ сключенитѣ вежди въздѣхна: — Боя се за бждащето на хората. Кой знае, дали вълкътъ ще стане овца!

— О, не! — вдѣхновено проговори ясновидецътъ. — Примѣрътъ на Христа ще свѣти като ясно слънце надъ хората. Бавно, ала сигурно ще се преродятъ човѣцитѣ. Ще минатъ вѣкове и доброто